

Skyld skal motiveres under et. Der foreslaas her indsat 5 ny Paragraffer, der med nogle faa nødvendige Forandringer ere udtagne af Lovforslag Nr. 34 i det Øjemed at sammenarbejde begge Forslag til et, saa at man i een Lov faar samlet alle de Bestemmelser, der have Karakteren af forebyggende Foranstaltninger, i alt Fald alle dem, der have nogen nævneværdig Betydning. Lovens Ensartethed vil derved ubetinget blive større, ligesom dens Overskuelighed og Forstaaelighed vil lettes. Men hvad der ligger langt mere Vægt paa, er dette, at ved en Sammenslutning af de 2 Forslag ville utvivlsomt de Udgifter, der foraarsages for Stat og Kommune, blive betydelig mindre. Jeg tror nu, at det vil erkendes fra alle Sider, ogsaa fra den højtærede Minister, at som Forslagene her foreligge, ville Udgifterne blive ligesaa uberegnelige som uoverskuelige. Jeg har forsøgt i Betænkningen at udregne, hvad Udgiften mindst vil blive, og jeg er naaet til et Beløb af tilsammen 3 Millioner, idet jeg dog ikke tvivler om, at Udgifterne i Virkeligheden ville vise sig at være langt større. Sammenrager man derimod Forslagene til et, ville Udgifterne baade til Stat og Kommune neppe overstige 1 Million aarlig. Det vilde jo være en meget betydelig finansiel Fordel, der vilde vindes paa den Maade. Men jeg tror tillige, at det vil være ret forsigtigt til at begynde med ikke at gaa videre. Det er dog vel saa, at naar en ny Opgave tages op til Løsning, er det priseligt at gaa gradvis frem for at belæres gennem de indvundne Erfaringer, inden man træffer en endelig Beslutning, om man skal fortsætte ad den Vej, man er begyndt, eller om man hellere skal standse. Det har staaet for mig som ret stemmende med god konservativ Opfattelse, at Udviklingen ikke kommer til at foregaa i altfor store Spring. Jeg tror ogsaa, det er vel stemmende med dette høje Tings gamle Tradition, at man gradvis søger at løse Opgaven og ikke straks optager den i det fuldeste Omfang med Fare for at paadrage Staten aldeles uoverskuelige og uberegnelige Bekostninger. Jeg har i alt Fald troet efter de Erfaringer, jeg ved gennem 36 Aar at have haft. Sæde her i Tinget har samlet, at det var den Vej, som dette Ting i Reglen slog ind paa, og selv om jeg skulde tage Fejl deri, har det i alt Fald været det ledende Motiv for mig til at stille mine Ændringsforslag. For Kortheds Skyld skal jeg, som sagt, ikke indlade mig paa nogen videre Begrundelse,

der var nok at sige, men jeg lægger mig den højtærede Formands milde Advarsel paa Sinde, og med disse Ord skal jeg derfor henstille mine Ændringsforslag til det høje Tings velvillige Overvejelse.

Berthelsen: Paa et Mindretals Vegne skal jeg ganske kort anbefale ikke at tiltræde Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 til § 4, Nr. 3, 4 og 5 til § 6, Nr. 6 til § 7, Nr. 8 til § 9 samt Nr. 14 og følgende. Med Hensyn til en nærmere Motivering skal jeg blot knytte en saadan til Ændringsforslag Nr. 2 og 3. Ændringsforslag Nr. 2 eller et noget lignende Forslag har været stillet i Folketinget, men blev der forkastet. Efter de ved den Lejlighed faldne Udtalelser havde vi den Opfattelse, at hvis der virkelig ad erfaringsmæssig Vej skulde vise sig Trang til Erstatning for Skade ved Desinfektion, vil det ikke volde nogen som helst Vanskelighed af faa indført Bestemmelser i denne Retning. Paa Sagens nuværende Stadium kunne vi derimod ikke tilraade at stemme for det nævnte Ændringsforslag.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 3, mene vi, som anført i Betænkningen, at det ikke alene er den enkeltes, men ogsaa Samfundets Ret, der skal varetages, og vi tro ikke, at de Autoriteter, der skulde være de bestemmende paa dette Omraade, nogensinde ville overskride den Myndighed, de udøve i Samfundets Interesse.

De øvrige Ændringsforslag af hele Udvalget sluttede vi os jo til, og de af det ærede Medlem, der sidst talte, (Breinholt) stillede Ændringsforslag skal jeg selvfølgelig ikke omtale. Jeg skal blot anbefale at følge den Anvisning, vi have givet i Betænkningen. Jeg tror, vi herved ville faa en Lov, som vil gøre overordentlig megen Gavn.

Breinholt: Da jeg sidst havde Ordet, glemte jeg uheldigvis at omtale det af mig under Nr. 6 stillede Ændringsforslag til § 7. Denne er meget kort, den lyder i sin Helhed saaledes: „Det kan af Sundhedskommissionen (Epidemikommissionen) forbydes Kvinder, som lide af Tuberkulose, at tage Tjeneste som Ammer“. Hertil har jeg foreslaaet at tilføje „eller Barnepiger“. Nu er det ganske vist saa, at en Amme vel nok kommer i noget intimere Berørelse med Barnet end en Barnepige, men i hvert Fald er Barnepigens Berøring med det mere end intim nok til at fremkalde Smittefare. Jeg tror, at denne meget korte Æn-